

درس های اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه !

امیرجوهری لنگرودی
info@karegari.com

اعتراضات سریالی کارگران نیشکر هفت تپه در این دوره و مقاومت یکماهه کارگران هفت تپه در کف خیابان و پرداختن هزینه سخت دستگیری ها و وثیقه گذاشتن های میلیونی برای آزادی تنی چند و دیگر باره احضار ها و در زندان ماندن علی نجاتی چهره شناخته شده و از پایه گذاران سندیکای نیشکر هفت تپه و همینطور در زندان ماندن جانبدران این حرکت اعتراضی خانم غسل محمدی دانشجو ؛ همه و همه نشان از استمرار مبارزه سخت و جان سوز بوده است. این همه باید آغازگر هوشیاری فعالان صنعت نیشکر هفت تپه برای ادامه مبارزه در امر رودررویی با سیاست خصوصی سازی این صنعت تلقی گردد !

آنچه در تهاجم وحشیانه کارگزاران تمامیت نظام به هفت تپه و بعد تر به گروه ملی فولاد اهواز شاهد بودیم؛ نشان داد کارگزاران حکومتی خوب می فهمند؛ چه دارند می کنند ، چگونه کار و سیاستی را پیش می برند تا معترض مطالبه محور، نتواند به آسانی دیگر بار قد راست کند بلکه زیر فشار دستگیری ، بازداشت و وثیقه میلیونی و بیکاری بعنوان حق طلب از حق و حقوق اش بگذرد و با چرخه سرمایه به کنار آید. این سیاست کثیف و آزادی کُش جمهوری اسلامی در طی این چهل سال بوده و خواهد بود که هر فرد معترض و جسوری را به اشکال مختلف فلج یا حذف کند تا جنبش های اعتراضی و مطالباتی را به خاموشی بکشاند. فعال اجتماعی و سیاسی را یا با اعدام، یا با شکنجه، یا با تهدید و ترس یا با فریب و تطمیع، از راه بدر برد. مهم این است که ما به این رویه تن ندهیم و راهکاری جدی(نه در حد اعتراض های مجازی) برایش بیابیم .

از چهره های خیابانی قهرمان ، رهبر ذهنی نسازیم و تنها هُورا نکشیم . در یابیم ؛ بهای آزادی در جامعه ما و هر کجایی که مبارزه بر علیه استبداد و دیکتاتوری بر پاست ، تنها خون و بگیر و ببند نیست، بلکه بهای سنگین تر این مبارزه ، ارتقاء و بالا بردن کیفیت مبارزه است. آزادی نه تنها از ما خون، دستگیری و زندان و وثیقه بلکه بلوغ جنبش را هم طلب از ما می طلبد!

در این میان برای رسیدن به آگاهی و دست یابی به دموکراسی باید مبارزه نمود و این مبارزه با ایجاد تشکل مستقل ، قدرت سازمان یافتگی، انسجام صفوف مبارزه ، یکپارچگی نیروها ، ایجاد پیوند میان جنبش های برابری طلب و آزادی خواه ، در راستای بلوغ جنبش ها؛ همچنین داشتن استراتژی و تاکتیک درست، برخورداری از فرزانه گی هدایت گری

روشن و قوی برای از کار انداختن ماشین سرکوب دولتی از طریق دست یابی به قدرت متشکل توده ای ضرورت جدی دارد و همه اینها بشکل توامان ، بهائی است که برای فراهم کردن ملزومات سیاسی مبارزه متشکل و توده ای الزامی ایست .

همه می دانیم که مبارزه ادامه دارد، ولی مهم این است که ما به عنوان فعالان سیاسی و اجتماعی بتوانیم از نیروهای مان مراقبت کنیم که تنها و بدون پشتیبان نشوند، این وظیفه همه ما هست، و در این صورت است که نه تنها آن افراد توان دوباره می یابند و قوی تر از گذشته به جنبش باز می گردند، بلکه مانند آن ها نیز روز به روز تکثیر می شوند و جنبش های قوی تری خواهیم داشت و جمهوری اسلامی هم نمی تواند به این آسانی مبارزان را فلج یا حذف و این فریاد ها را خاموش کند .

آرزوی سلامتی و پایداری برای همه آنانی دارم که در زندان و بازداشتند و جسم و جانشان همچنان در معرض خطر قرار دارد. درود بر پایداری و ایستادگی یکایک آنها ؛ در این مبارزه خطر آفرین و دوران ساز، شور و شعور همپای هم اند و راهکاری جز همگامی و اتحاد نیست!

آنچه در اطلاعیه جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه شوش، در کانال تلگرامی هفت تپه ، انتشار یافته با ارائه جمع بندی از آنچه بر آنها گذشت ، یاد آور توجه و دقت آنان از فرایند این حرکت طولانی مدت برای خیز بعدی می باشد که می توان با درس آموزی از آن به متن یاد شده که با عنوان : «**اعتصاب مجدد در هفت تپه، "دیماه" لغو خصوصی سازی**» انتشار یافته ، توجه نمود :

همکاران عزیز:

آخرین تجمع اعتراضی ما، که حدود ششصد تا هفتصد نفر در آن شرکت کردیم در روز هجدهم آذر و در شرکت برگزار شد. خواسته اکثر ما آزادی اسماعیل بخشی بود. چون بعد از اتمام تجمع در مقابل فرمانداری چندین بار وعده آزاد کردن اسماعیل را دادند که تماما دروغ بود. خشم ما از این خلف وعده ها برانگیخته شد و تجمع مجدد کردیم. روزهای بعد از این تجمع حمایتی، اسماعیل بخشی را آزاد کردند. بعد از آن برخی از نماینده ها شروع به نشست و برخاست با خانه کارگر کردند. برخی از نماینده مجلس تمجید کردند و برخی از کاظمی. اما چیزی که باعث آزادی چند تا از دوستان ما شد اعتراض خود ما بود.

ما از ابتدا فقط برای چند ماه حقوق معوقه یا تغییر مدیریت در شرکت اعتصاب نکرده بودیم. خواسته اصلی ما این بود و هست که مالکیت شرکت یا به بخش دولتی منتقل شود و خودمان بر اداره شرکت نظارت کنیم یا شرکت را به خود ما و مثلا به شرکت تعاونی کارگری واگذار کنند. اکنون که چند هفته از قضیه میگذرد دیدیم که نه نمایندگان مجلس و نه نماینده خبرگان و نه سپاه، نه دادستان و فرماندار و استاندار و نه دولت و مجلس و قوه قضائیه، هیچ کدام برخلاف وعده هایی که دادند قضیه خلع ید از بخش خصوصی را پیگیری نکردند. آنها فقط دنبال خاموش کردن اعتراض و اعتصاب کارگران بودند و هستند و منافع مقامات و مسئولین و کارفرمایی که با حمایت خودشان ما را به روز سیاه نشانده برایشان اهمیت دارد.

در روزهای باشکوه اعتصاب و تجمعات، مسئولین مختلف محلی و کشوری به عنوان به اصطلاح! همدلی، اعتراف کردند که خصوصی سازی چیزی جز بدبختی برای کارگران ایجاد نکرده است. البته آنها هم که اعتراف نکنند هیچ کس بهتر از جامعه کارگری این واقعیت را با تمام وجود درک نمیکند. ما کارگران، تغییرات مدیریتی نمیخواهیم؛ درد ما اینها نیست؛ ما طی چند سال و با تحمل فلاکت زیاد متوجه شده ایم که اساس ماجرا ایراد دارد و باید به طور قطعی برای تغییر مالکیت شرکت اقدام کنیم. در روزهای اخیر، همکاران زیادی ضمن آغاز این بحث که حالا که ما کماکان راضی نیستیم و هنوز اعتراض داریم و هیچ قدمی برای خواسته اصلی ما برداشته نشده، این سوال را طرح کرده اند که برای رسیدن به خواسته هایمان چکار باید بکنیم؟

معتقدیم:

نمایندگان کارگری و دیگر بازداشت شدگان که مورد آزار و اذیت قرار گرفته اند را باید حمایت کرد. نباید اجازه داد آنها را احضار و تهدید کنند.

- چه به صورت فردی یا جمعی و یا به صورت خانوادگی، به دیدار دوستان آزاد شده (اسماعیل عزیز و خانم قلیان) و یا به دیدار خانواده دوستان بازداشت شده(مثل آقای علی نجاتی) برویم و از آنها که به خاطر ما متقبل آزار و زحمت شده

اند پشتیبانی و تشکر کنیم. اجازه ندهیم نیروهای امنیتی جو رعب و وحشت در میان این خانواده ها ایجاد کنند. اجازه ندهیم این عزیزان احساس کنند که آنچنان که لازم است کارگران در کنار و حامی آنها نیستند. با این کار ثابت میکنیم که ما عملاً قدردان آنها و همگی یک خانواده هستیم.

- نمایندگان کارگری، اگر چه باید در مورد تهدیدات قضایی و امنیتی مورد حمایت باشند اما اقدامات شان را باید نقد کنیم. برای ما دخیل بستن و اعتماد به قائم مقام اسدبیگی، مقامات و خانه کارگر و نماینده مجلس و امثالهم راه حل نیست و قابل قبول نیست.

- نمایندگانی که از چهارچوب نمایندگی مستقل ما و خواسته های اساسی ما (مثلاً خلع ید از بخش خصوصی) خارج میشوند باید از حلقه نمایندگان کارگری کنار روند یا کنار گذاشته شوند. تعجب آوراست که نماینده کارگری، بعد از این همه اعتصاب برای خلع ید بخش خصوصی، بیاید و برای کاظمی (قائم مقام بخش خصوصی) تبریک بفرستد و یا برای کار انجام نشده از نماینده شوش تشکر کند

- اگر نماینده کارگری به اشتباه بگوید اعتصاب تمام یا قبل از آزادی همکار بازداشتی برود مذاکره کند، ما نباید قبول کنیم و ساکت باشیم. همه نقدها را نباید گردن آنها انداخت. خود ما باید پای خواسته ها بمانیم و مقاومت کنیم و اگر نماینده راه اشتباهی را پیشنهاد داد نپذیریم.

- زمزمه کرده بودند که باید شورای اسلامی یا انجمن صنفی درست کنیم که از آن طریق مشکلاتمان را پیگیری کنیم. اینها که نماینده کارگر نمیشود. وابسته به دولت و کارفرما است. ما میخواهیم که مجمع نمایندگان کارگری خود را ترمیم کنیم ولی همزمان باید با نشان دادن اتحاد و اعتراض، از خواسته هایمان پشتیبانی کنیم. نماینده فقط باید رای و نظر ما را بپرسد و منتقل کند نه اینکه به جای ما تصمیم بگیرد که اعتصاب تمام شود یا نشود. نماینده ما باید قبل از هر نشستی شرط میکرد که کارگران زندانی باید آزاد شوند. نماینده ما باید با قاطعیت اعلام میکرد نظر کارگران هفت تپه این است که تا خلع ید از بخش خصوصی اعتصاب ادامه دارد. ما خیلی به موفقیت در تغییر مالکیت نزدیک شده بودیم.

- به جز اعتصاب و اعتراض، هیچ فشار دیگری مسئولین را وادار به عقب نشینی نمیکند. این بار و در زمان اعتراضات و تجمعات پیش رو، اگر دوستان ما را مورد تهدید و احضار و بازداشت قرار دادند نه تنها تجمعات را تمام نمی کنیم بلکه باید اعتصاب و تجمع را قوی تر کنیم و اجازه ندهیم با تهدید، وعده و کلک و ترفند آنها کمتر و ضعیف تر کنند.

- خانه از پای بست ویران است. خصوصی کردن شرکت یکی از اصلی ترین بدبختی های ماست. تا این قضیه را یکسره نکنیم بقیه کارهای مقامات و مدیران، گول زنگ است. فرقی ندارد سه هفته از اعتصاب بگذرد یا یک ماه. آتش همان آتش است و کاسه همان کاسه. این بار تا لغو خصوصی سازی باید اعتراض و تجمع را ادامه دهیم.

- اجازه ندهیم با این بهانه که "معاندین" از تجمعات سو استفاده میکنند، ما، نمایندگان و تجمعات ما را زیر سوال ببرند. خصوصی سازی نکنید تا اعتراض نکنیم! دستگیر نکنید تا اعتراض نکنیم! مطالبات ما را بدهید تا اعتراض نکنیم! شما خودتان باعث سو استفاده میشوید. مقصر ما نیستیم. شما تقصیر کنید! تجمعات مسالمت آمیز ما کاملاً قانونی است و کسانی که علیه آن اقدام کردند ضد مملکت و جامعه هستند و آنها که خصوصی سازی میکنند و دوستان ما را احضار، تهدید یا بازداشت میکنند معاند کارگران و دشمن کشور هستند.

- ما اعتصاب و تجمعات بسیار قدرتمندی را برگزار کردیم. حتا چندین روز بعد از پایان تجمعات هم برای همکار زندانی مان مجدداً تجمع کردیم. البته لازم بود تجمع جلوی فرمانداری اصلاً قطع نمیشد تا اول همکاران آزاد شوند. تعداد زیادی از مردم در شهر با ما هم صدا شدند. تمام کارگران در ایران و جهان، از ما و خواسته های ما حمایت کردند. ما به تجربه های جدیدی رسیدیم؛ تجارب ما پیروزی ماست. اعتماد به نفس و موفقیت در قدرت نمایی جمعی، یک پیروزی بزرگ است. اما از چیزهایی هم درس گرفتیم و باید مراقب باشیم که در اعتراضات بعدی تکرارشان نکنیم

مثل پایان تجمع قبل از آزادی بازداشت شدگان، پایان اعتصاب قبل از شروع شدن اقدام جدی برای تغییر مالکیت شرکت. حداقل باید تضمین کتبی می گرفتیم و بعد برای پایان اعتصاب، مذاکره میکردیم.

به دست گرفتن عکس سرداران و مقامات و تکیه کردن به فرماندار، نمایندگان مجلس، استاندار و امام جمعه و خانه کارگر و امثال آن، فقط برای تحریف و ساکت کردن اعتراض ماست.

به هر حال حالا ما کارگران هفت تپه مطمئنیم که میتوانیم با اتحاد و اعتراض، کاری کنیم که تمام مسئولین به التماس بیفتند ولی ما التماس نمی خواهیم، حق مان را می خواهیم. خودمان هم فهمیدیم که چه قدرتی در اتحاد و اعتصاب ما نهفته است. ما کارگران هفت تپه بیش از هر وقت دیگری اعتماد به نفس و اعتماد به نیروی جمع و تجمع و اتحادمان پیدا کرده ایم.

ما به تمام همکاران پیشنهاد می کنیم: که بحث بر سر اعتصاب و تجمعات مجدد را هر چه بیشتر و دقیق تر ادامه دهند؛ نقاط قوت و ضعف کارمان را به بحث بگذاریم تا این بار با توان و برنامه ریزی بهتر پیش برویم. بحث محفل نداری ما در شب یلدا نیز، اعتصاب مجدد خواهد بود. ما از تمام همکاران می خواهیم که تا (بیستم دیماه)، حتا اگر حقوق را کامل واریز کرده باشند)، اگر اقدامات عملی و جدی در راستای تغییر مالکیت شرکت به بخش دولتی با نظارت شورایی خودمان و یا واگذاری شرکت به شرکت تعاونی کارگری، مختومه کردن کامل پرونده های اسماعیل بخشی و خانم قلیان و نیز آزاد شدن دو بازداشت شده دیگر یعنی آقای نجاتی و خانم عسل محمدی، انجام نگرفت، در قدم اول برای تجمع در شرکت و در روزهای بعدش، برای تجمع در شهر، هماهنگی و آماده سازی کنیم.

اتحاد، اعتصاب، تجمع

لغو خصوصی سازی در نیشکر هفت تپه

جمعی از کارگران هفت تپه- پنجشنبه ۲۹ آذر ۹۷